

Οσία Συγκλητική (2024)

5 Ιανουαρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

5 Ιανουαρίου ...

Οσία Συγκλητική ...

Συγκλητική λιποῦσα δουλείαν βίου ,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ ...

Η Αγία Συγκλητική γεννήθηκε το 270 μ.Χ. στην Μακεδονία ,

οι γονεῖς Της ἦταν πλούσιοι και Ευσεβεῖς Χριστιανοί ...

Προτίμησαν την Αλεξάνδρεια να εγκατασταθoύν μόνιμα , γιατί εκεί υπήρχαν περισσότεροι Χριστιανοί ,

Αρχιεπίσκοπος Αλεξάνδρειας ἦταν Ο Μέγας Αθανάσιος , για Τον Οποῖο εἶχαν ακούσει πολύ καλά λόγια ,

ὅταν εγκαταστάθηκαν το πρώτο τους μέλημα ἦταν να Τον γνωρίσουν , η γνωριμία με Τον Αθανάσιο Βοήθησε να γνωρίσουν καλύτερα τις Χριστιανικές Αλήθειες και Η Κόρη τους Συγκλητική να Διδαχθεῖ τον δρόμο της Αρετῆς ...

Κατάφεραν να Την Μορφώσουν ὅσο καλύτερα μπορούσαν , δίδοντας Της συγχρόνως και Χριστιανική ανατροφή , τότε ἄρχισαν να φαίνονται τα Πλούσια ψυχικά Της Χαρίσματα , που Την ἔκαναν να ξεχωρίζει ἀπό τους συμμαθητές Της ,

η σωματική Της ομορφιά ἦταν για τους νέους μια πρόκληση , τα προξενιά ἔφθαναν στους γονεῖς Της , το ένα μετά το ἄλλο , πολλοί ἦταν οι νέοι που Την ζητούσαν σε γάμο ...

Ὅταν οι γονεῖς Της θεώρησαν ὅτι ἑτοιμη για γάμο , ἄρχισαν διακριτικά να Την πιέζουν , για να Την πείσουν χρησιμοποιoῦσαν το επιχείρημα , ὅτι θέλουν απογόνους στην οικογένεια τους ,

Ἡ Συγκλητική δεν συμφωνοῦσε με τὴν ἀποψη τῶν γονιῶν Της , Τὴν ἐνδιέφερε μόνο Ὁ Οὐράνιος
Νυμφίος Χριστὸς , Αὐτὸν ἤθελε νὰ Ὑπηρετήσῃ ...

Τὰ δάκρυα τῶν γονιῶν καὶ τῶν συγγενῶν , δεν Τὴν συγκινοῦσαν , ζοῦσε Ἀσκητικὴ ζωὴ με συνεχὴ
Προσευχὴ καὶ Νηστεία ,

ἐλεγε ὅτι εἶναι τὸ μοναδικὸ Γιατρικὸ , γιὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ , θεωροῦσε τὴν Νηστεία μιὰ ἀπὸ
τις μεγαλύτερες Ἀρετές ...

Ὅταν Πέθαναν οἱ γονεῖς Της , χάρισε τὴν περιουσία Της στοὺς πτωχοὺς καὶ τὰ ὀρφανὰ τῆς
Ἀλεξάνδρειας καὶ ἐφυγε ἀπὸ τὴν πόλιν , ἐγκαταστάθηκε σὲ ἔρημη τοποθεσία ἱδρύοντας Μοναστήρι
,

ἐκεῖ ἐφάρμοσε τοὺς δικoὺς Της Ἀσκητικoὺς Κανόνες , πλήθος γυναικῶν Τὴν ἀκολούθησαν καὶ
ἐπέλεξαν νὰ Μονάσουν μαζί Της ...

Ἦταν γιὰ ὅλες Παράδειγμα καὶ υπόδειγμα Μοναχῆς , τις ευχαριστοῦσε νὰ συνομιλοῦν μαζί Της ,
νὰ Ἀσκοῦνται στὴν Ὑπακοή καὶ τὴν Ταπείνωση , ἡ Ἰδία φρόντιζε νὰ μὴν βλέπει κανεῖς τὴν
προσωπικὴ Της ζωὴ καὶ τὰ Ἔργα Της ,

δεν ἤθελε καμιὰ ἀνθρώπινη διαφήμιση , ὁ στόχος Της ἦταν πῶς θὰ κάνει τὸ Καλὸ καὶ πῶς θὰ το
κρύψει ἀπὸ τοὺς ἄλλους , ἦταν γεμάτη ἀπὸ Πίστη , Ἐλαμπε ἀπὸ Χαρά καὶ Ταπείνωση ...

Ὅσο περνοῦσε ὁ χρόνος , ἀρχισαν νὰ Ἀνθίζουν οἱ Ἀρετές Της , οἱ Εὐωδίες ἐφθάναν σὲ ὅλους τοὺς
ἀνθρώπους , ἦταν πάντα πρόθυμη νὰ συμβουλευεῖ καὶ νὰ Διδάξῃ τις Μοναχές ὅταν Της τὸ
ζήταγαν ,

Τὴν ρώτησαν πῶς πρέπει νὰ πολεμοῦμε τὸν διάβολο , Τους ἔδωσε τὴν ἐξῆς ἀπάντηση , νὰ
γνωρίζουμε ὅτι ὅσο ἀνεβαίνουμε Τὰ Πνευματικὰ σκαλοπάτια , τόσο ὁ διάβολος προσπαθεῖ νὰ μας
πολεμήσῃ , με τις παγίδες του , γιὰ αὐτὸ πρέπει νὰ εἴμαστε πάντοτε Ἀγρυπνες , στοὺς λογισμοὺς
που συχνὰ μας πολεμοῦν ...

Ὁ ἐχθρὸς μας , προκειμένου νὰ γκρεμίσῃ τὸν οἶκο τῆς ψυχῆς μας , ἡ ἀπὸ τὰ θεμέλια τὸν γκρεμίζει ,
ἡ ἀπὸ τὴν σκεπὴ , δένει πρῶτα τὸν νοικοκύρη , μετὰ κυριεύει ὅλα τὰ πράγματα τοῦ οἴκου ,

Τὸ θεμέλιο τῆς ψυχικῆς μας οἰκίας εἶναι τὰ καλὰ Ἔργα , ἡ σκεπὴ εἶναι ἡ Πίστη μας , τὰ παράθυρα
εἶναι οἱ αἰσθήσεις μας , αὐτὰ χρησιμοποιεῖ προκειμένου νὰ μας πολεμήσῃ ὁ ἐχθρὸς , γιὰ αὐτὸ
ὅποιος στέκει νὰ Προσέχει νὰ μὴν πέσει ...

Αὐτὸς που ἔπεσε ἔχει μόνο μιὰ φροντίδα , πῶς νὰ σηκωθεῖ , ἐνῶ αὐτὸς που στέκει πρέπει νὰ
φυλάγεται συνέχεια γιὰ νὰ μὴν πέσει , κανεῖς ἀπὸ μας δεν πρέπει νὰ κατηγορεῖ τὸν πεσμένο , ἀλλὰ
νὰ φοβάται γιὰ τὸν εαυτὸ του ,

μήπως γλιστρήσῃ καὶ πέσῃ στὸ βάθος τοῦ γκρεμοῦ , γιὰ ἐκεῖνον που στέκει , ὑπάρχει διπλὸς ὁ
φόβος καὶ ὁ κίνδυνος , ὅταν τὸν πολεμᾷ ὁ ἐχθρὸς του , νὰ μὴν ὀλιγοψυχῇ καὶ ἐπανέλθῃ στα

παλιά του πάθη , να προσέχει να μην εξαπατηθεί από την υπερηφάνεια του ...

Ο εχθρός μας αφού μεταχειριστεί όλα του τα όπλα , αφήνει τελευταίο την υπερηφάνεια , το μεγαλύτερο καταστρεπτικό δηλητήριο με το οποίο ποτίζει την ψυχή μας , την κάνει να φαντάζεται ότι γνωρίζει εκείνα που δεν ξέρουν οι άλλοι και να πιστεύει ότι ξεπερνά τους άλλους στις νηστείες ,

ότι έχει περισσότερες αρετές και το χειρότερο την κάνει να ξεχνά τις δικές της αμαρτίες , η αιτία της υπερηφάνειας είναι η παρακοή και το γιατρικό της , η Υπακοή , για αυτή την Διδασκαλία και την συμπεριφορά Την φθόνησε θανάσιμα ο διάβολος , προσπαθούσε να βρει τους δικούς του διαβολικούς τρόπους να Την εξοντώσει ...

Έβλεπε ότι Η Συγκλητική είχε χωθεί για τα καλά στα δικά του χωράφια , αφαιρώντας του καθημερινά τμήματα από την ανθρώπινη περιουσία του , τότε έπρεπε να βρει γρήγορα τρόπους να Την βγάλει από την μέση , χτυπώντας Την στο σώμα κατάλληλα ,

Της έδωσε τέτοιο πόνο στα εντόσθια Της , που δεν μπορούσε κανείς να Την βοηθήσει , Της πλήγωσε τον πνεύμονα , θα μπορούσε εάν ήθελε να Την θανατώσει , όμως ήθελε να το πετύχει με αργούς ρυθμούς , προκειμένου να Την τυραννήσει περισσότερο ...

Οι πόνοι Της ήταν ανυπόφοροι , ο πυρετός Της κρατούσε συνέχεια συντροφιά , καθημερινά υπέφερε και έλιωνε σαν κερί , την αρρώστια Της την Αντιμετώπιζε μεγαλόψυχα , δεν κατάπεσε ούτε λιποψύχησε ,

είχε το κουράγιο και την Δύναμη να συμβουλεύει τις Μοναχές , που έδειχναν να τα έχουν χαμένα , τους έλεγε ότι δεν πρέπει ποτέ να είναι αμέριμνες οι ψυχές , που είναι Αφιερωμένες στον Θεό , γιατί βοηθούν τον εχθρό να ακονίζει τα δόντια του ...

Δεν υπάρχει κακός άνθρωπος έλεγε , που να μην έχει μέσα του μια σπίθα από Καλοσύνη , όπως δεν υπάρχει και καλός που να μην έχει μέσα του κάποια κακία ,

πάντοτε συμβαίνει να βρίσκεται μέρος του καλού στους κακούς ανθρώπους , όπως υπάρχει και μέρος κακού στους καλούς ανθρώπους ...

Αγωνίστηκε με τις ανυπόφορες πληγές Της , η σωματική Της δύναμη χαλάρωνε κάθε μέρα , δεν μπορούσε να φάει , να πιει , ούτε να κοιμηθεί από τους πόνους , τότε μάζεψε τις Μοναχές και τους είπε ότι σε τρεις ημέρες θα φύγει από κοντά τους ,

Η Οσία Συγκλητική σε ηλικία ογδόντα χρονών , Εγκατέλειψε την παρούσα ζωή και Κέρδισε Την Αιώνια , που είναι Η Βασιλεία Των Ουρανών

Απολυτίκιο ...

Σοφία καὶ χάριτι , κεκοσμημένη σεμνή , ἀκλόνητος ἔμεινας , ὡς ὁ Ἰὼβ ὁ κλεινός , ἐχθροῦ ἐπίθεσιν ὄθεν Συγκλητική σε , ἡ οὐράνιος δόξα , δέδεκται μετὰ τέλος , ὡς παρθένον φρονίμην ἡ ἐν ἧ τῶν μεμνημένων σου ἀεὶ μνημόνευε